

ת"פ 32396/11/15 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד א. אופיר התזה ושאיבת בטון 2002 בע"מ, א. אופיר הנדסת בנין 1974 בע"מ, אופיר כובאני, ניסים אלבחר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32396-11-15 מדור תביעות מס הכנסה תל
אביב נ' א. אופיר התזה ושאיבת בטון 2002 בע"מ
ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופטת דנה אמיר
מדור תביעות מס הכנסה תל אביב

נגד
הנאשמים
1. א. אופיר התזה ושאיבת בטון 2002 בע"מ
2. א. אופיר הנדסת בנין 1974 בע"מ
3. אופיר כובאני
4. ניסים אלבחר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד תהילה מורן-חגי

ב"כ הנאשם 3: עו"ד שלמה ניסים

ב"כ הנאשם 4: עו"ד אופיר סטרשנוב

הנאשמים 3 ו-4 בעצמם

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודייתם במפורט בכתב האישום. על פי המפורט בו, הנאשמת 1 היא חברה פרטית אשר עסקה בתקופה הרלבנטית לכתב האישום (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") בהתזת חול והנאשמת 2, חברה פרטית, עסקה בתקופה הרלבנטית בבניית חדרי ממ"ד.

על פי דיווחיהן למע"מ היו לנאשמות 1 ו-2 מחזוריים עסקיים בשנות המס הכלולות בתקופה הרלבנטית. נאשמים 3 ו-4 היו בתקופה הרלבנטית מנהליהן הפעילים של נאשמות 1 ו-2, בהתאם למפורט בכתב האישום. הגם שהנאשמים 1-4 היו חייבים בהגשת דוחות כמפורט בכתב האישום, על שם נאשמות 1 ו-2 וכן דוחות על הכנסותיהם של נאשמים 3, 4 - לא פעלו הנאשמים כאמור.

2. כך, נאשמים 1,3,4, בלי סיבה מספקת, לא הגישו במועד לפקיד שומה דוח על הכנסות הנאשמת 1 לשנת המס 2012. מחזורה העסקי של נאשמת 1 על פי הדיווח למע"מ עמד על סך 10,010,912 ₪.

נאשמים 1 ו-4, בלי סיבה מספקת, לא הגישו במועד לפקיד שומה דוח על הכנסות הנאשמת 1 לשנת המס 2013. מחזורה העסקי של נאשמת 1 על פי הדיווח למע"מ עמד על סך 11,223,536 ₪.

הנאשמים 2,3,4 בלי סיבה מספקת, לא הגישו במועד לפקיד שומה דוח על הכנסות הנאשמת 2 לשנת המס 2013. מחזורה העסקי של נאשמת 2 על פי הדיווח למע"מ עמד על סך 16,931,729 ₪. בעשותם כאמור, עברו הנאשמים עבירות של אי הגשת דוח במועד ופגעו ביכולתו של פקיד השומה לשום את הנאשמים שומת אמת.

3. בנוסף, הנאשמים 1,3,4 ניכו מס הכנסה ממשכורות ששילמו לעובדים ומתשלומים לקבלני משנה עבור חודשים אוגוסט וספטמבר 2013, אך, ללא הצדק סביר, לא שילמו לפקיד השומה את מס ההכנסה אותו ניכו כאמור בסך של 50,399 ₪.

הנאשמים 2,3,4 ניכו מס הכנסה ממשכורות ששילמו לעובדים ומתשלומים לקבלני משנה עבור חודשים מרץ, מאי ויוני 2013, אך, ללא הצדק סביר, לא שילמו לפקיד השומה את מס ההכנסה אותו ניכו כאמור בסך של 38,770 ₪.

4. עוד כמפורט בכתב האישום, נאשם 3, בלי סיבה מספקת, לא הגיש לפקיד השומה דוח על הכנסותיו לשנת 2012 ולשנת 2013 בכך עבר עבירות של אי הגשת דוח במועד.

בנוסף, על אף שנדרש על ידי פקיד שומה להמציא דוח על רכוש והתחייבויות (בארץ ובחו"ל) שלו, של אשתו וילדיו שטרם מלאו להם 18, לא פעל כאמור תוך 120 יום מעת קבלת הדרישה. במעשיו אלה, ביצע הנאשם 3 עבירה של אי קיום דרישה.

הנאשם 4, בלי סיבה מספקת, לא הגיש לפקיד השומה דוח על הכנסותיו לשנת 2013 בכך עבר עבירה של אי הגשת דוח במועד.

5. נוכח המפורט לעיל, ולאחר שהודו כאמור הורשעו הנאשמים בעבירות הבאות:

נאשם 3: ארבע עבירות על פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"). עבירה אחת על פי סעיף 216(1) לפקודה. חמש עבירות של אי תשלום מס שנוכה על פי סעיף 219 לפקודה.

נאשם 4: ארבע עבירות על פי סעיף 216(4) לפקודה. חמש עבירות של אי תשלום מס שנוכה על פי סעיף 219 לפקודה.

נאשמת 1: שתי עבירות על פי סעיף 216(4) לפקודה. שתי עבירות של אי תשלום מס שנוכה על פי סעיף

219 לפקודה.

נאשמת 2: עבירה אחת על פי סעיף 216(4) לפקודה. שלוש עבירות של אי תשלום מס שנוכה על פי סעיף 219 לפקודה.

6. לאחר שנדחו הדיונים מספר פעמים על מנת לאפשר לנאשמים לפעול להסרת המחדלים, הסירו הנאשמים את המחדלים האישיים.

באשר למחדלי אי הגשת הדוחות על שם נאשמות 1 ו-2 הובהר כי נאשמת 1 נמצאת בהליכי פירוק. בדיון שהתקיים ביום 17.4.16 מסר מנהלה המיוחד כי ככל שתוגש תביעת חוב מטעם שלטונות המס, נראה כי המחדל הנובע מחוב הניכויים יוסר. בדיון שהתקיים ביום 17.7.16 מסר ב"כ המאשימה כי הוגשה תביעת חוב על ידי רשות המסים.

באשר לנאשמת 2, בדיון שהתקיים ביום 17.7.16 הובהר מפי ב"כ הנאשם 4 כי מונתה מנהלת מיוחדת רק לעניין זכויות העובדים ואין הליך מינוי מנהל מיוחד, מפרק או נאמן לשאר ענייני הנאשמת 2. באותו המועד טען ב"כ הנאשמת 2 כי אינו יכול לפעול מבחינה משפטית מטעם נאשמת 2, ביקש כי תוצא דרישת חוב מטעם רשות המסים והנאשמים יבחנו האם ניתן לשלמה ממקורות חיצוניים או לפנות לכנ"ר שימנה מנהל מיוחד.

טיעוני המאשימה:

7. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים הידועים ולכך שבפסיקה עקבית הדגיש בית המשפט את חומרת עבירות המס, משכל מערכת המס מושתת על דיווח אמין ושוטף של נישומיה. כן טענה שעבירה של אי העברת ניכויים כמוה כשליחת יד לקופה הציבורית והיא נתפסת כעבירת גניבה לכל דבר ועניין וציינה כי במקרה דנן סכום הניכויים שלא הועבר הוא כ-100,000 ₪.

עוד הפנתה לריבוי העבירות, לעובדה שמדובר בשתי חברות ושתי שנות מס וכן למחזורי הגבוהים של נאשמות 1 ו-2 בתקופה הרלבנטית כמפורט בכתב האישום. באשר למתחמי ענישה טענה כי מתחם העונש ההולם לכל עבירה של אי הגשת דוח במועד, היא אירוע, הוא בין מאסר על תנאי ועד שמונה חודשי מאסר בפועל וכן קנס שבין 8,500 ₪ לבין 29,200 ₪.

לטענתה המתחם בגין אי העברת ניכויים הוא בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל לצד קנס שבין 10% מסכום הקרן ועד 75,000 ₪ (סכום הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977).

8. המאשימה הבהירה כי במקרה של הסרת מחדלים נכון לקבוע את העונש ביחס לכלל המתחמים שציינה ברף התחתון, קרי, מאסר על תנאי. במקרה של אי הסרת מחדל לטעמה נכון לקבוע את העונש מאמצעו של המתחם ועד לחלקו העליון.

המאשימה הבהירה כי במקרה דנן הנאשמים 3 ו-4 נעדרי עבר פלילי וכי המחדלים הוסרו בכל הנוגע לדוחות

האישיים של נאשמים 3 ו-4. לטענתה לאור אי הסרת מלוא המחדלים.

ריבוי העבירות ומשכן יש להשית על הנאשמים 3 ו-4 עונש מאסר שבין 8 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס מרתייע לצד התחייבות. באשר לנאשמות 1 ו-2 הן חברות בפירוק, עתרה לקנס סמלי.

טיעוני ב"כ הנאשם 3:

9. ב"כ הנאשם 3 טען טיעוניו בעל פה ואף הגיש טיעון כתוב.

לטענתו, המקרה דנן אינו מהחמורים שבאו בפני בית המשפט, תוך שציין את נסיבותיו האישיות והכלכליות של נאשם 3, את הרקע לביצוע העבירות, קריסתן הכלכלית של נאשמות 1 ו-2 בעיות באשראי ותזרים מזומנים, וציין כי הענישה היא אינדיבידואלית בהתאם לעבירות בהן הורשע נאשם ונסיבותיהן. לטענתו במקרה דנן קיימות נסיבות לקולא המצדיקות הקלה בעונשו של הנאשם כך שאין מקום לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל, ואף לא בעבודות שירות.

10. לטעמו, יש להתייחס לכלל העבירות מושא כתב האישום כאירוע אחד. מתחם העונש ההולם לדעתו במקרה דנן הוא בין אי הרשעה למספר חודשי מאסר על תנאי לצד רכיב כספי, תוך שציין כי המדובר בעבירה מסוג עוון אותה, במקרה של הסרת מחדלים, ניתן להמיר בקנס מנהלי. לטענתו, הסרת המחדל רלבנטית בעת קביעת העונש בתוך המתחם בלבד, כשאי הסרת מלוא המחדל יכולה להביא להחמרה במשך המאסר המותנה שייגזר וברכיב הכספי בלבד.

11. ב"כ הנאשם ציין כי הגם שבשנים הרלבנטיות היו לנאשמות מחזורים גבוהים, הנאשמות קרסו, וכלל לא בטוח שהיו רווחים בשנים אלה. כן טען כי סכום הניכויים שלא הועבר (₪ 100,000) אינו סכום ניכר תוך שציין, באשר לעבירות הניכויים המיוחסות לנאשמים 1,2,3 כי הוכרה תביעת החוב של רשות המסים בהקשר זה, ציין כי המדובר בחובות בדין קדימה, כך שאלה ישולמו, הגם שטרם חולקו הכספים. ב"כ הנאשם אישר כי לא הוסרו מלוא המחדלים מושא כתב האישום אך טען כי אי הסרת המחדלים אינה חייבת להביא להחמרה בענישה אלא על עצם ההרשעה, סכום הקנס או אורכו של המאסר המותנה.

12. עוד הפנה לכך שהנאשם בן 46, אב לארבעה ילדים, נעדר עבר פלילי אשר שירת בגדוד 890 של הצנחנים, ולטענתו אזרח נורמטיבי אשר לראשונה מועמד לדין.

ב"כ הנאשם הפנה למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, הגר אצל הוריו במושב, למסמכים אשר הוגשו וסומנו נ/1 ולכך שבחודש מאי 2016 הוכרז כפושט רגל, כיום, סכום התשלום החודשי אותו הוא משלם עומד ע"ס 1,000 ₪ הגם שנקבע שעליו לשלם 1,600 ₪ הנאשם 3 עובד כמנהל עבודה שכיר ומשתכר סך של 8,000 ₪ בחודש. בנסיבות אלה עתר לכך שלא יושת קנס על הנאשם ולמצער קנס מתון ובתשלומים. כן הפנה להודיה וללקיחת האחריות של הנאשם וכן לחלוף הזמן.

דבר הנאשם 3:

הנאשם 3 ציין כי במשך עשרות שנים היה בעל עסק, דאג להגשת דוחות ותשלום מס כנדרש. לדבריו, הסיבה לביצוע העבירות היא קריסת נאשמות 1 ו-2. הפנה למצבו הכלכלי והאישי הקשה עד מאוד כיום, לתרומתו למדינה ולכך שמעולם לא הואשם בפלילים וביקש שאתחשב במצבו.

טיעוני ב"כ הנאשם 4:

13. ב"כ הנאשם 4 עתר להשתת עונש צופה פני עתיד בלבד כשלטענתו נסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיו האישיות של הנאשם מלמדות על כך שזהו העונש ההולם. ב"כ הנאשם 4 הצטרף לטיעוני ב"כ הנאשם 3 ואף הפנה לכך שהעבירות בהן הורשע הנאשם אינן פרי תכנון מוקדם וכי לא נעברו על רקע בצע כסף כי אם על רקע הסתבכות כלכלית. עוד פירט כי הנאשמים זכו בפרויקט אשר היה גדול על מידותיהם. הנאשם לא העריך נכונה את משך הפרויקט, ומשכך נגרמו לו הוצאות עצומות והסתבכות כלכלית כשבסופו של יום קרסו הנאשמות 1 ו-2. לטענתו, הגם שלנאשמות 1 ו-2 היו מחזורים גבוהים לצדם היו הפסדים, מה שהביא לכך שלא קמה לצד המחזורים חבות במס. עוד הפנה לכך שבתחום עבודות הבניה מחזור גבוה אינו מלמד על רווח גבוה לאור ההוצאות הרבות.

עוד הוסיף כי הנאשם שימש כמנהלן של נאשמות 1 ו-2 החל משנת 2002 ו-2005 בהתאמה וניהל חברות אלה משך כל השנים על פי חוק. לטענתו, האירועים מושא כתב האישום הם אירועים נקודתיים הנובעים מאותה הסתבכות כלכלית. בהקשר זה ציין כי נאשמות 1 ו-2 קרסו וכי עבירות הניכויים הן בתקופות סמוכות, כשקיימת חפיפה מסוימת ביניהן. בהקשר זה טען שיש להתייחס לסכום הניכויים בסך 50,000 ₪ בלבד, נוכח הצהרות מפרק הנאשמת 1 בדבר אישור תביעת החוב של רשות המסים והגם שהסכום טרם הועבר. עוד הפנה לכך שאין המדובר בעבירות שיש בהן יסוד של מרמה והסתרה וטען כי במקרים של העלמת מס בסכומים של מיליוני ₪, משמוסר המחדל נגזר על נאשמים עונש של עבודות שירות.

14. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם בן 43 נשוי ואב לחמישה קטינים אשר שירת צבאי מלא בחיל האוויר. עוד הפנה לכך שהנאשם מפרנס עיקרי, וציין כי הפגיעה של העונש בנאשם ובני משפחתו עלולה להיות חמורה ובלתי הולמת. כן ציין שהנאשם הודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה, חסך מזמנו של בית המשפט ואף נעדר עבר פלילי. עוד ציין כי לאחר הסתבכותו הכלכלית בחר הנאשם בדרך הקשה לא פנה להליך פשיטת רגל ומצוי בהסדר נושים.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלבנטית והגיש מסמכים (נ/1 - אישור הסרת מחדל בנוגע לדוחות האישיים והצהרת ההון, נ/2 - בקשה להסדר נושים).

הנאשם 4:

הנאשם ציין כי מעל עשור התנהלו הנאשמות 1 ו-2 כדין וכי לאורך התקופה בה כשלה החברה בפרויקט פעלו להגיש ולשלם דוחות מע"מ. הנאשם הביע צער על שארע, ציין כי הוא נמצא בתקופת הישרדות ועושה הכל כדי

לתקן את שארע.

דין והכרעה:

15. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד פוגע בשיטת גביית המס וגורם לחסר בקופת המדינה. אי הגשת הדוחות אף פוגע בפיקוח רשות המסים כשיטת המס מבוססת על האמון שנותנת רשות המסים בנישום, שיגיש דיווחיו כדין במועד ואף ישלם את המס ככל שזה מתחייב.

ואוסיף, הגם שנהוג לכנות את סוג העבירות בהן הורשע הנאשם "עבירות טכניות" והיסוד הנפשי הדרוש להרשעה בעבירה זו אינו כולל כוונה להתחמק ממס - מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנגרמת מביצועה איננה טכנית כלל ועיקר יש בה חומרה ממשית ומשמעותית. זאת מאחר וכל שיטת חישוב המס וגבייתו מבוססת על קיום הוראות החוק המחייבות הגשת הדוחות במועד.

במובן זה - עבירות אלה אינן טכניות ובוודאי שאין לקבוע כי המדובר בעבירה קלת ערך גם אם בנסיבות מסוימות מוטל בגינה קנס מנהלי או ניתן להמירה בקנס מנהלי.

במקרה דנן יש להדגיש את הפגיעה הממשית והמוכחת בקופה הציבורית לאור הרשעת הנאשמים בביצוע עבירות של אי העברת ניכיים בסך של כ- 100,000 ₪ (89,109 קרן בצירוף ריבית והצמדה).

ערך חברתי נוסף שנפגע הוא שוויון נטל המס כשהתייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק יביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק.

16. בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים כאשר עסקין בעבירות מס. ברע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013) (להלן: "**עניין יצחקיאן**"), בו נידון עניינו של מי שלא הגיש לפקיד שומה במשך מספר שנים 13 דוחות של שתי חברות שהוא היה מנהל הפעיל ושלו עצמו ועונשו כלל מאסר מאחורי סורג ובריח, ציין בית המשפט:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל ... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין".

17. באשר לנסיבות ביצוע העבירות: ב"כ הנאשמים טענו כי אין המדובר בעבירות שהן פרי תכנון מוקדם כשיש לתת את הדעת לכך שהעבירות בוצעו על רקע קשיים כלכליים ולא מתוך תאוות בצע. לביסוס

האמור נטען כי הנאשמות והנאשמים באמצעותן פעלו משך שנים ארוכות כדין, דיווחו ושילמו מסיהם כחוק, עד לאותה הסתבכות (ראו בהקשר זה נ/1 מטעם נאשם 3 - מכתב רו"ח מיום 18.11.2016).

מנגד בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהעבירות בוצעו על פני שתי שנות מס ואין המדובר במקרה בו על רקע קושי כלכלי הפסיקו הנאשמות בפעילות בתום השנה לגביה לא הוגש דוח במועד. עוד יש לתת את הדעת כי אי העברת הניכויים בוצעה על פני מספר חודשים בשנת 2013. בנוסף, יש להביא בחשבון את מחזורי הפעילות הגבוהים של נאשמות 1 ו-2 בתקופה הרלבנטית המפורטים בכתב האישום.

נתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשמים בדבר הוצאות בהיקף ניכר בענף בו עסקו הנאשמים ולקריסה הכלכלית מיד לאחר ביצוען של העבירות, אך משהנאשמים בחרו שלא להגיש את דוחות הנאשמות כפי שהאשמו, לא ניתן לקבוע כל ממצא ממשי בהקשר זה.

כידוע, קשיים כלכליים אינם מהווים הצדק לביצוע העבירות ובמקרים רבים אף לא להקלה בענישה. ביחס לעבירות של אי העברת הניכויים, יש לזכור כי היו בידי הנאשמים סכומי הניכויים אותם היה עליהם להעביר לרשות המסים, וכי המדובר בחודשים שבתחילת שנת 2013, אך אלה לא הועברו על ידם גם אם על רקע קושי כלכלי וככל הנראה נעשה בהם שימוש אחר בנסיבות אלה. ראו בהקשר זה: רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001) ורע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.2012).

18. במקרה דנן הפנתה המאשימה למתחם ענישה בגין כל עבירה, היא אירוע לטעמה, שתחתיתו מאסר מותנה ובחלקו העליון מאסר בן 8 או 7 חודשים בהתאם לעבירה. ההגנה לעומת זאת טענה כי יש להתייחס לכלל העבירות כאירוע אחד.

כפי שצינה המאשימה, בדרך כלל יתייחס בית המשפט לכל עבירה מסוג העבירות דנן כאירוע נפרד (רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.03.2014)). יחד עם זאת, ישנם מקרים בהם על פי מבחן הקשר ההדוק ההתייחסות היא כאל אירוע אחד, מובן כי במקרים בהם יקבע מתחם כולל זה יהיה מחמיר יותר מאחר וכלל העבירות יבואו לידי ביטוי במסגרתו.

19. במקרה זה נתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשמים לפיה פעלו הנאשמים במסגרת נאשמות 1 ו-2 לאורך שנים רצופות כדין והחלו בביצוע העבירות על רקע קושי כלכלי של הנאשמות, בתקופות חופפות. מנגד כאמור, המדובר בשתי שנות מס, עבירות של אי הגשת דוחות לצד אי העברת ניכויים וכן בעבירות של אי הגשת דוחות אישיים ואי קיום דרישה מצד הנאשם 3, בנסיבות אלה אינני מוצאת כי נכון לקבוע כי המדובר באירוע אחד. יחד עם זאת, יש מקום לחפוף באופן ניכר בין האירועים.

על כן, באשר לעבירות של אי הגשת דוחות על שם הנאשמות, תהווה כל עבירה אירוע אחד, בשנת 2013, ביחד עם עבירות הניכויים לאותה שנה המיוחסות לנאשמים בכתב האישום. בעבירות הנוגעות לאי הגשת הדוחות האישיים תהווה כל עבירה - אירוע. העבירה של אי קיום דרישה המיוחסת לנאשם 3 תהווה אף היא אירוע בפני עצמו.

20. לענין מדיניות הענישה, בדרך כלל יגזור בית המשפט עונש ממשי, הכולל פעמים רבות מאסר לריצוי בפועל או בעבודות שירות לצד קנסות ומאסר מותנה מרתיע.

הענישה מושפעת מהשיטתיות שבמעשים והיקפם וכן מהנזק שנגרם לאוצר המדינה כתוצאה מביצוע העבירות כמו גם מהסרת המחדל מושא כתב האישום.

בחלק מהמקרים, כאשר המדובר בעבירות של אי דיווח או אי קיום דרישה אשר שבוצעו בשיטתיות או בהיקף ניכר, נקבע הרף התחתון של מתחם הענישה על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות והעליון מאסר ממשי לתקופה שאיננה מבוטלת, ראו עניין יצחקיאן ורע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.06.2014) (להלן: "עניין מולדובן") וכן עפ"ג 28376-10-13 יחזקאל נ' מדינת ישראל (18.12.2013) (להלן: "עניין יחזקאל") שם נקבע מתחם ענישה בין 3 - 8 חודשי מאסר לכל עבירה מבלי שהושת קנס על הנאשם, באותו עניין נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות של אי העברת ניכויים הוא חודשיים ועד שבעה חודשי מאסר.

לצד זאת, קיימים מקרים בהם, לעיתים רבות אף בהסכמת המאשימה כמו במקרה דנן, נקבע מתחם ענישה הכולל עונש של מאסר מותנה ברף התחתון, ראו: ע"פ 24924-12-11 פרמינגר נ' מדינת ישראל (19.4.12), ת"פ 14351-04-13 מדינת ישראל נ' מרכז הטרייד אין מטלון בע"מ (07.07.2014) וכן ת"פ 17048-12-10 מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס בע"מ שם נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה (26.12.2013).

ניתן ללמוד מהפסיקה הנוהגת כי באופן רגיל, מדיניות הענישה בעבירות הנדונות היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריה, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים, מקרים בהם דובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ו/או בסכומי מס גבוהים. ראו עניין יצחקיאן, עניין מולדובן, רע"פ 288/13 אלחלאוה נ' מדינת ישראל (14.01.2013), רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (08.05.2014) רע"פ 1552/11 לוי נ' מדינת ישראל (27.02.2011).

לעיתים, במקרים מתאימים, ובכלל זאת מקרים בהם הוסרו המחדלים באופן חלקי, גזרו בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס.

21. טרם קביעת המתחם, חשוב לציין, לצד הערכים המוגנים אשר צוינו לעיל כי בכל הנוגע לעבירות של אי העברת מס שנוכה במקור, יש לזכור כי כספי המסים מוחזקים בידי הנאשמים לשם העברתם לרשויות המס והם אינם שייכים להם כלל. המבצע עבירה מסוג זה, מפר את האמון שניתן בו ברגל גסה. עוד יש לציין כי נקבע בפסיקה שעבירות אלה נושקות לעבירה של גניבה בידי מורשה (רע"פ 26/97 לקס נ' מדינת ישראל (22.06.2008), רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל (09.12.2001) ורע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל (26.6.2014).

מדיניות הענישה בעבירה של אי העברת ניכויים היא מחמירה בדרך כלל, וכוללת ענישה ממשיה, במסגרת שיקולי הענישה נלקחים בחשבון סכום המס שלא הועבר, לצד השיטתיות שבביצוע העבירות ויתר הנסיבות.

נתתי דעתי כאמור לפסיקה אליה הפנו הצדדים, כל צד הציג פסקי דין התומכים בטענותיו אך אני מצאתי להפנות לפסיקה שלעיל, שרובה פסיקת בית המשפט העליון המלמדת באופן ברור על עמדתו באשר לחשיבות ענישה מוחשית בעבירות מסוג זה.

22. בעפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015) (להלן: "עניין בראונר") הבהירה כב' הנשיאה (כתוארה דאז) ברלינר:

"כידוע, מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד מהמדדים לקביעת מתחם הענישה, ולא בהכרח החשוב שבהם....עצם העובדה שלעולם ימצא כל צד את פסקי הדין התומכים בעמדתו, מצביעה על כך שאין מדובר בממד מדויק, הגם שהוא הממד המספרי היחיד מבין המדדים והשיקולים הרלוונטיים בתיקון 113 לענין קביעת המתחם. גם נסיון להצמיד את הסכומים, מספר העבירות וכיוצא בזה, בכל תקדים שצוטט, למספר חודשי או שנות מאסר שנקצבו לצידם, אינו יכול להניב נוסחה מדויקת שתהלום אחד לאחד את הנתונים הרלוונטיים לתיק זה או אחר. נזכיר שוב את מושכל היסוד, מעשה העבירה לעולם נבחן בנסיבותיו - ואלה, מטבע הדברים, שונות ממקרה למקרה".

יש לזכור, את שנקבע בע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** (29.12.2015) (פסקה 198 בפרק הדין בע"פ 5669/14 **לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל** מפי כב' הש' פוגלמן: "תיקון 113 לחוק מדריך את בית המשפט לקבוע בגזר דינו מתחם עונש הולם למעשי הנאשם. מתחם העונש ההולם הוא טווח של עונשים אשר כל עונש שבתוכו יעמוד בעקרון המנחה וייחשב הולם. אין מדובר בטווחי ענישה הנקבעים ביחס לעבירה פלונית; המתחמים משתנים ממעשה עבירה אחד לשני, בהתאם לחומרתו, ומנאשם אחד לשני, בהתאם לאשמו".

ועוד, בע"פ 3877/16 **ג'אבלי נגד מדינת ישראל** (17.11.2016) צוין פעם נוספת כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם ומדיניות הענישה הנוהגת. הובהר כי מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, בית המשפט הפנה לע"פ 322/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (9.10.2016) וע"פ 1323/13 **חסן נגד מדינת ישראל** (5.06.2013) והוסיף כי מתחם העונש אינו עניין אריתמטי ולבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות.

לצד זאת יש לזכור את חשיבות אחדות הענישה (ראו בהקשר זה ע"פ 6544/16 **ניסנצויג נ' מדינת ישראל** (21.2.2017), וכן את הכלל לפיו האינטרס הציבורי מקבל בכורה על פני נסיבות אישיות בעבירות מסוג זה ומחייב ענישה מרתיעה.

23. לאחר שבחנתי את העבירות ומשך התקופה בה בוצעו וכן את כלל הנתונים אשר פורטו לעיל, ובכלל זאת את עמדת המאשימה לפיה במקרה של הסרת מחדל בגין כל אירוע ואירוע (כהגדרת המאשימה אירוע הוא עבירה) עמדת המאשימה היא לעונש בתחתית המתחם, קרי, מאסר מותנה, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות אי הגשת דוח במועד, הכוללת את עבירות הניכויים לאותה שנת מס בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ובאשר לאי הגשת דוחות אישיים ואי קיום דרישה בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר בפועל. כפי שציינתי, מצאתי שיש מקום לחפוף בין המתחמים במידה

מסוימת בעת גזירת העונש נוכח נסיבות ביצוע העבירות המפורטות לעיל.

אינני מוצאת את המתחם אותו הציעו ב"כ הנאשמים - תחתית המתחם ללא הרשעה ותקרתו מאסר על תנאי לצד רכיב כספי כמתחם הולם, מכל הטעמים שפרטתי לעיל ובכלל זאת הפגיעה בערכים המוגנים, הנסיבות, עיקרון ההלימה והגמול כמו גם הענישה הנוהגת.

24. לעניין מתחם הקנס, בעבירות מסוג זה הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה, לשם הרתעת הנאשמים ואף הרתעת הרבים שחשיבותה נודעת בעבירות מסוג זה. בנסיבות אלה אינני מוצאת כי נכון להימנע מהטלת קנס על הנאשמים כמבוקש על ידם. במאמר מוסגר אציין כי לו הייתי מוצאת להיעתר לבקשתם, היה מקום להחמיר ברכיבי הענישה האחרים ובכלל זאת בעונש המאסר אשר יקבע.

הגם שגובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום וממשך אי הדיווח, בעת קביעת המתחם יש להידרש לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. ראו בהקשר זה: (ע"פ 23876-10-13 **בנימין נ' מדינת ישראל** (23.04.2014)). לקחתי בחשבון את העובדה שנאשם 3 הוכרז כפושט רגל ונאשם 4 גם הוא במצב כלכלי קשה והוגשה מטעמו בקשה להסדר נושים. בנסיבות אלה מתחם הקנס לכל אירוע יעמוד בין מאות שקלים לבין 3,000 ₪ ולצד זאת התחייבות להימנע מביצוע העבירות.

הנסיבות הקונקרטיות:

25. למרות טענות הסנגורים, אינני מוצאת כי מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים בעניינם של הנאשמים. הנאשמים הודו ובכך חסכו זמן שיפוטי. שני הנאשמים נעדרי עבר פלילי ולטעמי יש לזקוף לזכותם את העובדה שמשך שנים ארוכות בהן ניהלו את הנאשמות, קודם לאירועים מושא כתב האישום, פעלו על פי חוק לאורך כל אותן שנים.

26. באשר להסרת המחדלים: כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה. ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת "**סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה**" והשנייה "**עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם**".

במקרה דנן הסירו הנאשמים את המחדלים האישיים כך שנאשם 3 הגיש את דוחותיו האישיים והצהרת הון והנאשם 4 הגיש את דוח האיש שביגן אי הגשתו הורשע כאמור - עובדה זו תיזקף לזכותם. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך בכל הנוגע לאי הגשת דוחות הנאשמות, לא הוסר המחדל חרף דחיות רבות שניתנו לשם כך. באשר לעבירות הניכויים, מצאתי לקחת בחשבון לקולא את העובדה שמפרק נאשמת 1 הבהיר כי קיים די כסף בקופת הפירוק לצורך תשלום חוב הניכויים או רובו לכשיחולקו הכספים, מבלי שהתחייב לכך (ראו

מכתבו אשר הוגש לתיק מיום 20.4.17). יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שאין התחייבות שכך יעשה מטעם המפרק ולצד זאת חובות הניכויים בנוגע לעבירות הניכויים במסגרת נאשמת 2. משכך, ניתן לקבוע כי קיימת הסרת מחדלים חלקית בלבד במקרה דנן, לצידה התחשבות לקולא אך וודאי שהתחשבות זו איננה בסדר גודל דומה להתחשבות הניתנת מקרה בו הוסרו המחדלים במלואם.

27. נתתי דעתי לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים:

בעניינו של **נאשם 3**, הנאשם, יליד שנת 1971, נשוי ואב לארבעה ילדים, אימו מוכרת כנכה 64% על רקע נפשי וסיעודי והוא מסייע לה. הנאשם מתגורר מאז שנת 2011 בבית הוריו במושב גני יוחנן ועל פי הנתען מסייע להוצאות המחיה השוטפות, לצד הוצאות משפחתו שלו. ברי כי כל עונש מאסר שיושת יפגע בנאשם ובבני משפחתו ובכללם ילדיו הקטינים.

באשר למצבו הכלכלי: הנאשם הוכרז כפושט רגל ביום 10.5.2016 ובעת האחרונה הועלה סכום התשלום החודשי שעליו לשלם לסך של 1,600 ₪ אך הוא אינו עומד בו וממשיך לשלם סך של 1,000 ₪ בלבד. לחובתו הצטברו חובות בסך של כ- 15 מיליון ₪ ונפתחו עשרות תיקי הוצ"פ. מאז שנת 2014 עובד הנאשם בתפקיד של מנהל עבודה כשכיר ומשתכר 8,000 ₪ בחודש ואף זוכה להערכה בגין תפקודו (ראו נ/1). אשתו של הנאשם שכירה במחלקת האשראי של בנק לאומי. דירתו של הנאשם עומדת למכירה לאחר שהוצא כנגדו צו פינוי והוא אינו עומד בתשלומי המשכנתא.

28. באשר ל**נאשם 4**, הנאשם, יליד 1974 נשוי ואב לחמישה קטינים, שירת שירות צבאי מלא בחיל האוויר, והוא המפרנס העיקרי. גם בעניינו, אין ספק כי השתת עונש מאסר יביא לפגיעה בו ובבני משפחתו.

גם מצבו הכלכלי של הנאשם 4 קשה, והוגשה מטעמו בקשה להסדר נושים.

29. באשר לטענה לחלוף הזמן, אינני מוצאת כי במקרה דנן יש לכך משמעות ממשית. יש לזכור כי כתב האישום הוגש בחודש נובמבר 2015 בגין עבירות הנוגעות לשנות המס 2012, 2013 ועוד כי הדיונים בתיק זה נדחו מעת לעת לבקשת הנאשמים על מנת לאפשר לנאשמים לנסות ולהסיר את המחדלים.

לבסוף שקלתי שיקולי ההרתעה, הכוללים הרתעת הנאשמים והרתעת רבים התופסים בכורה על הנסיבות האישיות של הנאשמים בעבירות מסוג זה (ראו: רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015)), אותם יש לאזן מול נסיבותיהם האישיות של הנאשמים.

30. כפי שיפורט להלן, מצאתי להחמיר במידת מה בענישה לנאשם 4, תוך השתת קנס גבוה יותר בעניינו וזאת לאור הרשעתו של הנאשם 4, ביחד עם נאשמת 1, בעבירה של אי הגשת דוח לשנת 2013 במסגרת נאשמת 1, בגינה לא הוסר המחדל. מנגד נתתי דעתי לכך שהנאשם 3 הורשע בשתי עבירות של אי הגשת דוחות האישיים וכן באי קיום דרישה (מחדלים אשר הוסרו כאמור) בעוד שהנאשם 4 הורשע באי הגשת

דוח אישי אחד בלבד.

לאחר כל אלה, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

לנאשמים 3 ו-4, מאסר לתקופה של שישה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות. לנאשם 3 במשטרת רחובות, רח' הרצל 206 רחובות. **הנאשם 3** יתייצב ביום 04.06.17 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות. **לנאשם 4** במתנ"ס שיכון המזרח, רח' שד' יעקב 40, ראשון לציון. **הנאשם 4** יתייצב ביום 24.5.17 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

לנאשמים 3 ו-4 מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמים לא יעברו עבירת מס מסוג עוון.

לנאשם 3 קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 01/07/17. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לנאשם 4 קנס בסך 6,000 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 01/07/17. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

הנאשמים 3 ו-4 יחתמו על התחייבות בסך 12,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשעו. לא יחתמו הנאשמים, ייאסרו לתקופה של 20 ימים.

לנאשמות 1 ו-2 קנס סמלי בסך 10 ₪ כל אחת.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודת השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשע"ז, 24 אפריל 2017, במעמד הצדדים.